

NL *Singing With the Wolves*

2 september - 8 oktober, 2022

melanie bonajo

Margit Lukács & Persijn Broersen and Smári Róbertsson

Charlotte Schleiffert

In *Singing With the Wolves* staat een videoanimatie centraal van een witte wolf van het kunstenaarsduo Margit Lukács en Persijn Broersen in samenwerking met Smári Róbertsson. Langzaam draaft de wolf naar de toeschouwer terwijl hij Frank Sinatra's *East of the Sun, West of the Moon* neuriet. Eigenlijk zijn de hoofdpersonen in deze tentoonstelling niet-mensen of deels mensen zoals de monumentale hybride figuren van Charlotte

Met de film *Progress vs Sunsets – re-formulating Nature Documentary (2017)* roept melanie bonajo de vraag op: ‘Kunnen we ‘grappige’ dierenvideo’s de ruimte in sturen voor buitenaardse wezens om het ecosysteem van de aarde te ontdekken?’

In sprookjes en mythen is het heel gewoon dat het lot van mens en dier met elkaar verbonden is. Vaak genoeg veranderen mensen in dieren en weer terug, zodra de betovering wordt verbroken. In de videoanimatie *East of the Sun, West of the Moon* van Margit Lukács en Persijn Broersen leidt de titel ons naar een Noords sprookje over een prins die door een vloek in een witte beer is veranderd en ten oosten van de zon leeft en ten westen van de maan. Het is niet bekend waarom, maar dit sprookje werd uiteindelijk een lied, uitgevoerd door Frank Sinatra in 1940. Tijdens hun verblijf in *Hybrida*, een kunstenaarsresidentie in Zweden, stuitten Margit Lukács en Persijn Broersen op een verlaten terrein van de voormalige ijzerindustrie dat nu overwoekerd is als een wildernis, bewoond door wolven. Geïnspireerd door het landschap en de wolven transformeerde het kunstenaarsduo in samenwerking met Smári Róbertsson het lied van Sinatra in een wanhopig grommend pleidooi voor liefde van een witte wolf. Draaiend in cirkels, wordt het hybride wolf-mens-schepsel verscheurd tussen het natuurlijke en het virtuele, het dierlijke en het menselijke in hem.

Wat in sprookjes vanzelfsprekend lijkt, overkomt mensen in het echte leven niet. Ze veranderen niet in dieren, want in feite maken mensen deel uit van het dierenrijk. Vanuit dat oogpunt is de mens het gevaarlijkste roofdier op aarde*. De differentiatie van menselijk en niet-menselijk, briljant uiteengezet door melanie bonajo in hun publicatie *MB – Matrix Botanica / Non-Human Persons (2015)**, biedt een dieper inzicht omdat het uitnodigt om de rollen om te draaien. Het biedt een nieuwe kijk op een oud vooroordeel dat alleen mensen personen zijn die zichzelf als individu kunnen ervaren. In de film *Progress vs Sunsets – re-formulating the Nature Documentary (2017)* onderzoekt melanie bonajo in 48 minuten en 20 seconden hoe kinderen reageren op niet-menselijke dierenbeelden die ze tegenkomen op internet. Op een dieper niveau is deze film een onderzoek naar hoe hecht kinderen zich verwant kunnen voelen met niet-menselijke wezens en wat dat zou kunnen betekenen voor het voortbestaan van de soort.

En dan is er nog het hybride wezen. In de betoverende grote werken op papier van Charlotte Schleiffert hebben vrouwen gekleed in rijk bewerkte kleding vaak vogelhoofden met kleurrijke snavels. Hun niet-menselijke uiterlijk lijkt in perfecte harmonie te zijn met hun menselijke lichaam. Eigenlijk dragen hun niet-menselijke gezichten bij aan hun persoonlijkheid.

Schleiffert is gefascineerd door vogels, maar ook door insecten, amfibieën en reptielen, en ze streeft ernaar een utopische niet-hiërarchische wereld te creëren in haar werken. Haar monumentale aquarellen vertonen levensgrote vrouwen in een amoureuze omhelzing met reuzenpadden, reptielen of enorme insecten. Schleiffert concludeert: 'deze vrouwen hebben ervoor gekozen om met dieren te leven in plaats van een man'. Een vrouw heeft de rode kop van een kalkoen en is gekleed in een blauwe jurk. Ze staat er als een monument met op de achtergrond oorlogspuin, terwijl ze een toverstok opheft om het geweld te stoppen. Het werk is getiteld 'Red Oekraïne'.

*1 Melanie Challenger, *How to Be Animal: A New History of What It Means to Be Human*, 2021, Edinburgh, UK

*2 melanie bonajo, *MB – Matrix Botanica / Non-Human Persons*, 2015, Capricorn Publishers, NY, USA

* Captions afbeelding: melanie bonajo, *Progress vs Sunsets (Daisy)*, 2017, Ultra chrome, canson Lustre, museum glas, 54,5x97,5 cm